

har bestyret, og vistnok sjældent har Medaillens Indskrift „Fortjent“ været saa vel begrundet som her.

Hjemmet er jo særlig Kvindens Felt, og det er vel ubestridt Moderen, der har den største Part af Arbejdet med Børnenes Pleje og Opdragelse. Det er derfor retfærdigt og glædeligt, at den offentlige Anerkendelse er bleven tildelt „Moderen“ i dette Hjem, hvor i Aarenes Løb henved 350 Børn, som væsentlig er komne fra mindre gode Hjem, eller som intet Hjem har haft, har faaet deres Opdragelse. Det skyldes sikkert for største Delen Fru Kielbergs Paavirkning, naar saa godt som alle disse Børn er vokset op til at blive gode og dygtige Medlemmer af Samfundet.

Hjemmet virkede især de første Aar under trange økonomiske Kaar, og kun ved den største personlige Opofrelse fra Ledernes Side lykkedes det at skaffe det nødvendige af Klæder og Føde til de mange smaa. Mange Træk kan fortælles om, hvorledes Fru Kielberg ofrede sig for Børnene. Hendes Arbejdsdag varede fra Kl. 5 Morgen til 10 Aften, og de faa Timers Frihed, hun kunde have haft, tilbragte hun ved Symaskinen for at sy Børnenes Tøj. Sine egne Kjoler syede hun om til de største Piger og nægtede sig selv næsten det nødvendige for Børnenes Skyld. Og dette

er saa meget mere paaskønnelsesværdigt, som Fru Kielberg er udgaet fra et velstillet Hjem og i sine unge Dage ikke behøvede at tage det saa nøje.

Fru Kielberg, der nu er 70 Aar, har bogstavelig slidt sig op i Børnesagens Tjeneste, og for faa Aar siden var hendes Helbred saa nedbrudt, at hun maatte unde sig en Hviletid paa 5 Maaneder for at komme til Kræfter igen. Hun har altid hørt til dem, der beskedent holdt sig tilbage og virkede i Stilhed indenfor Hjemmets fire Vægge, og for hende har det været Løn nok for alle Ofre, at de Børn, som hun opdrog, har vedblevet at holde sig til Hjemmet som det Sted, hvor de altid kunde ty hen og faa gode Raad og være visse paa at blive kærligt modtagne.

Det er derfor dobbelt glædeligt, at Fru Kielberg nu har faaet at føle, at ogsaa Offentligheden forstaar og paaskønner, hvad hun har ydet. Ogsaa i hendes nærmeste Virkekreds Skanderborg By og Omegn har dette givet sig Udslag, idet en repræsentativ Kreds af Byens og Egnens Beboere for nylig foranstaltede en Fest til Ære for hende og hendes Mand.

Af Ægteparrets 5 dygtige Børn er en Søn og en Datter en udmærket Støtte for Forældrene i Hjemmet, og

man haaber, at disse to — muligt under større eller mere tidssvarende Forhold — skal kunne fortsætte den velsignelsesrige Gerning, naar deres Forældre engang trækker sig tilbage.

„Dansk Kvindesamfunds“ Skanderborgkreds har den Glæde at tælle baade Fru Kielberg, hendes Datter og Søn blandt sine trofaste Medlemmer.

C. F.

Kunstudstillingen paa Nørregade.

—o—

Gang paa Gang har vi her i Bladet paatalt, at der fra de kvindelige Kunstneres Side ikke synes at tilføres Kunsten nyt Liv, eller at deres Kvindelighed ikke gav nye Syner paa Emner og Farver. De har som oftest ikke skilt sig ud fra det almindelige, ikke ved deres Kunsts Personlighed tiltunget sig Opmærksomhed.

Nu er der imidlertid i disse Dage aabnet en Udstilling af Raderinger og Lithografier i Frantzens Kunstsalon paa Nørregade; hermed er der vist Bestræbelse for at vække mere Interesse for denne Kunst end den almindelig nyder, ved netop at vælge en Kunstner, hvis Ejendommelighed baade i Motiver og Teknik maa paakalde Opmærksomheden. Og denne Kunstner er en Kvinde.

Ros om hendes Bog, at man skulde tro, at den var skrevet af en Mand. Og dog vil vi ikke betænke os paa at sige, at den foreliggende Bog: „Av Gammal Köpmanssläkt“ er en i bedste Forstand udpræget kvindelig Bog, og at selv om der ikke stod en Kvindes Navn paa Forsiden, vilde vi gætte paa, at Forfatteren var en Kvinde. Ingen Mand kunde have skildret os Hovedpersonen, den unge Gösta Brant, med saa kvindelig Ømhed, med en saa indtrængende Forstaaelse af den Side af hans Væsen, som Verden kalder Svaghed, men som i Virkeligheden er misbrugt Styrke. Vi lærer Gösta Brant at kende paa det Tidspunkt af hans Liv, hvor hans Faders Død gør ham til Chef for det gamle, svenske grundmurede Handelshus, han, Æstetikeren med det opladte, modtagelige Sind og de mange kunstneriske og litterære Interesser. „Behøver Du Næring for Din Fantasi, saa søg den i Kunsten, men fantasér ikke paa Forretningslivets Område“. Dette

Raad gives ham af hans faderlige Ven, Chefen for det engelske Handelshus, hvor han har faaet sin Opdragelse til Købmand, i det Øjeblik han skal tiltræde Hjemrejsen og overtage sin skæbnesvangre Arv som ældste Søn af det gamle Firma. Vi forstaar straks den Fare i Göstas Natur, som den ældre Ven advarer ham imod. Han har en Kunstners men ikke en Forretningsmands Fantasi. Saa længe han spænder sig for Arbejdskværnen som en lydig, pligtro Hest, vil den male Penge til ham, men lader han sig af sin Fantasi friste ind paa Spekulationer, som ligger over hans Evne, vil Kværnen kup male ham Anger og Samvittighedskval. Bogens første Halvdelen skildrer os ham som en jævnt tilfreds om ikke lykkelig Mand, — der gror engang ingen virkelig Lykke for ham paa den Vej, hans Fødsel har afstukket ham — men da er det Forretningslivets farende Svend, den halvt-geniale Eventyrer Don Rosander krydser hans Vej, kalder Fan-

tasten frem i ham og frister ham ind paa farlige Spekulationer, som plyndrer ham for alt, tilsidst ogsaa for hans Selvagtelse. Svigtet af sin koldhøjartede Hustru, udstødt af Forretningsverdenens Stormænd, ringeagtet af sin egen Familie er han ved Bogens Slutning ved helt at gaa til Grunde i Selvopgivelse, da hans stærke, hjærtevarme Søster, som er den eneste af Familien, som virkelig har forstaaet ham og elsket ham, træder til, vækker ham af hans Sløvhedstilstand og giver ham tilbage til Livet, ikke et Liv i Higen mod Stjernerne men et Liv i Pligtens og Selvoptugtelsens strenge Skole.

„Av Gammal Köpmanssläkt“ er en af dette Aars betydeligste Bøger og bør især læses af de Kvinder, som utaalmodig lytter efter den Kvinderøst i vor paa Kvinderøster saa rige Litteratur, som samtidig med, at den fortæller os om Dagen, som hælder, vender vore Blikke mod den nye Dag, som gryr baade for Kvinde og Mand.

e—e.